

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan zvečer, izimai nedelje in praznike, ter velja po počti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez posiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za posiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznalila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravnost je na Kongresnem trgu št. 12. — Upopravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni prapor in Kočevski vojvod.

Vojvod Kočevski ima na Kranjskem mnogo posestva, čemur se ni čuditi, ker bi Turjačani, da jih ni osoda spravila v dotiku z revno našo deželo, ne imeli niti ogromnega imetja, niti velike historične slave, kojo so si njih predniki v toliki meri priborili, da še potomci o nji žive, dasi nimajo večje zasluge, kakor je ona, da so se rodili. Če ima katero plemenitaško pokolenje bvalo dajati naši vborni deželi, so to ravno Turjačani in z vso pravico zahlevamo, da nas ne teptajo s svojo peto in da ne zaničujejo naroda, ki jim je napolnil predale, s kobji zajemajo še dandanes, dasi jih nikdo več ne kliče, da bi svojo kri po turških bojiščih za deželo pretakali.

Vojvod Kočevski pa ne pozna hvaležnosti in otvorjenje dolenskih železnic — torej slovesnost, ki s politiko ničesar opraviti nima — uporabil je k demonstraciji, s kero je svoje globoko zaničevanje izkazal deželni zastavi, priznani deželni zastavi, koja je nam najsvetjejši znak kranjske kronovine.

Znano je, da ima presvitli gospod v Višnji gori nekaj posestva, ki tiči v sredi samih pristnih Slovencev, in kar mu daje to imetje dohodek, je pristen slovenski dohodek. Ko pa se je Njega svitlost v slavostenem vlaku dač 31. maja t. l. mimo Višnje gore vozil, opazilo je aristokratsko njegovo oko — drugača prej kot ne visocega gospoda v tistem trenutku ni zanimalo! — na strehi Turjaškega gradiča tudi ponižno deželno trobojnico, ki je bila ta dan, ko se je praznovala nepolitična slovesnost in to v izključno slovenski pokrajini, čisto na svojem mestu. In vojvod Kočevski bi bil moral imeti toliko takta, da je vsaj tisti dan dal slovenskemu narodu, kar mu gre, in da je zatrl v sebi germanški fanatizem, ter prezrl trobojnico na strehi svojega grada, ki je tujim, v slavostenem vlaku se vozečim gostom hotela pričevati, da je še vendar nekaj vezij, ki še dandasne vežejo kronovino s staroslavno Turjaško rodbino.

Ali presvitli gospod ni imel tega takta, in tako rekoč s slavostenega vlaka odposiljal je eks-pesno pismo v staro Višnjo goro, ter zapovedal, da se ima deželni prapor na mali odstraniti z njegovega poslopja. Izkazal je s tem zaničevanje slo-

venskemu narodu, in prav je, če se kaj tacega v spominu obdrži. Slovenski narod brez Kočevskega vojvoda lahko shaja, gotovo lažje, nego svitli vojvod brez našega naroda. Nekdaj je znani nemški Anastazij Grilu v culici nosil slovensko literaturo v deželno zbornico Ljubljansko ter se s svojo Turjaško ošabnostjo šalil z našim narodom, sedaj pa meče vojvod Kočevski deželno zastavo v prah, kar je še občutnejše, ker nam sicer imponuje s svojim rojem, nikakor pa ne s tisto izredno duševitostjo, po kjer se je odlikoval grof Anton Turjaški.

Ta insult vojvoda Kočevskega si bodemo torej v spomin zapisali; vendar pa priznamo, da smo ravno v teh časih svitemu gospodu nekako hvalenji, da nam je na tak način in pri taki priliki odkril nemško svoje lice.

Koliko je sedaj hrupa radi slovenskih javnih napisov v Ljubljani! Kako kriči ravno Hein-Schwegeljevo glasilo nad temi napisi, ter očita Slovencem, da kruto izrabljajo svojo moč, mesto da bi se ljubezni ozirali tudi na Nemce, ki so kakor krotki jančki, ter nam, kjer le morejo, dajo, kar od njih imeti hočemo. Dobro! Kako pa naj smo drugači, če imamo mej Nemci tako izvrstne izglede in če se celo vojvod Kočevski pri najmanjšem povodu nam Slovencem nasproti nekako tako vede, kot se vedo tisti znani malolikani Celjani, ki bi najraje pretepli vsakega Slovanca, če zaide v „nemško“ Celje. Proti temu germanškemu fanatizmu, ki se je zajedel že v tako visoke kroge, nimmamo drugega orožja, nego da posnemamo vojvoda Kočevskega, tako da smo neizprosni vselej, kadar pride v poštev bodisi tudi najmanjša zadava našega naroda.

Politični razgled.

Netranje dežele.

V Ljubljani, 12. junija.

Celjske paralelke.

Sinoč smo priobčili telegram, v katerem se naznana, da sta se ministerki svet in parlamentarna komisija koaliranih strank izrekla za ustanovitev slovenskih paralelk in da sta zanje glasovala tudi minister Wurmbrand in predsednik levičarskega kluba Heilsberg. To isto so javili tudi razni sinčiči izdani Dunajskimi listi, mej njimi tudi nekaj Taaffevo

marca zahteva in uvede javnost obravnav. Dan 12. marca je sklenila „aula“, da gre prihodnji dan „in corpore“ poslušat v stanovsko dvorano. Zgodilo se je; na univerzi ni bilo nikogar, tem več pa je bilo dijakov okoli deželne hiše, ker so opominjali narod, da se vede mirno, kjer „se bode dalo vse doseči mirnim potem“.

No, dan je stekel krvavo: po noči še se je ustanovila narodna straža in razdelili so mej dijake orožje iz orožnice. Beli trakovi in kokarde na prsi in rokavih mladega naraščaja so značili namero mirnega pogajanja. Mej številnim narodom so bili oni dan na ulicah tudi slovenski dijaki in so prepevali „Hej Slovani!“ z refšnom:

„Tam na Ural, tam na Tatru,
Tu in tam so moji brati;
In kder je teme Balkana,
Tud' tam vlast je Slovana.“

Ministerski predsednik Pillersdorf je potrdil še isti dan narodno stražo in njen dijaki oddelek. Sprva so osnovali namreč samo medicinci s svojimi profesorji na čelu 4 kohorte. Slep se je pa kar čez noč ustanovila samostalna „akademška legija“, katera je uživala pri narodu toliko zaslonbe, da se

glasilo „Extrapost“, a sporočila se je vest tudi raznim provincijalnim listom. Današnja Graška „Tagespost“ zatrjuje pa, da je vest neresnična. Pravi, da je po izvedovala pri nekem članu parlamentarne komisije koaliranih strank — najbrž pri dr. Heilsbergu — kaj je resničnega na tem poročilu in da je izvedela, da nič.

Kalnoky in Dunajska borba.

V finančnih krogih Dunajskih se pripoveduje, da je grof Kalnoky z izidom ogerske krize kako nezadovoljen in da se je zategadelj odločil odstopiti. Koliko resnica je na teh govorih, se ne vede, istina pa je, da so jih finančniki smatrali resnimi in da je to uplivalo včeraj nekoliko na — kurse.

Dunajski židje proti levičarjem.

Židovski element je glavna opora nemške levice. Da se je izneveri ali je celo odtegne definitivno svojo podporo, propadla bi stranka popolnoma. Židje pa so zadnji čas z nemško levico kaj nezadovoljni. Že pri volitvi naslednika dr. Jacquesa v prvem Dunajskem okraju, ko sta si nasprotovala levičar Noske in žid dr. Ofner, se je pokazalo, da so se židje razdelili v dva tabora. Glavni uzrok ni ta, da so se levičarji izneverili pristnim liberalnim principom, ampak to, da se vedno rastočemu protisemitiskemu gibljanju ne zoperstavljajo s tisto odločnostjo, katero bi smeli zahtevati židje po meri uslug, katere izkazujejo levitarjem. Nemška levica se res kar ne gane, zlasti odkar je združena s konservativci, in objektiven motilec položaja, pa bodi še tako goreč protisemit, mora priznati, da je židovska nezadovoljnost opravičena. Včeraj je bil v I. Dunajskem okraju volilni shod, na katerem so židje zahtevali, naj levica izstopi iz koalicije. Predsednik določne resolucije ni dal na glasovanje, ko pa so židje vsled tega odšli, sklenili so v dvorani ostali levičarji bitro resolucijo, v kateri izrekajo levici zaupanje in izrazijo željo, naj bi vlada energično postopala zoper protisemitite. S takimi navadnimi sleparjami si morajo levičarji pomagati, da vzdrže fikcijo, da so še gospodarji v prvem Dunajskem okraju.

Zmaga ogerskih liberalcev.

Ministerska kriza ogerska je sedaj tudi formalno dognana. Novo ministerstvo je sestavljeno, portfelj poljedelskega ministra je prevzel domobranski minister Fejervary, seveda le provizorično, minister na cesarskem dvoru je postal grof Andrássy, naučni minister pa baron Lorant Eötvös. Odstopili so ministri Csaky, Bethlen in Lajos Tisza, vse drugi ministri pa so ostali na svojih mestih. Vladni program se ni kar nič premenil. Ministerstvo bo vse svoje moći sedaj koncentrovano na rešitev cerkvenopolitičnih predlog. Prvo, kar stori, bo imenovanje treh dosmrtaih članov magnatske zbornice. S tem imeno-

nihče ni druzil jo rušiti, in je ministerstvo pisalo celo ravnatelju politehnikе in podravnateljem na posvetnih treh fakultetah, da dogovore njen organizacijo v sporazumu z načelnikom narodne straže, grofom Hoyos-em.

Slovenski dijaki so se zbrali isti dan, kakor po navadi v svoji kavarni. Baš so si pripenjali kostarde, ko dojde izprežen voz, na katerem je navdušeno ljudstvo cesarja in cesarico mimo vleklo, burno jima nazdravljajoč. Tako hitro vse venkaj in nekdo vrže perišče narodnih kokard v voz. Cesarica se prestraši, mislec, da je francoska trobojnica, a dr. Kuretić poprime besedo in pomiri cesarico rekoč, da so to slovenske barve. Cesarica si nato sama pripne mej burnimi živio-klici dijaka kokardo na prsi.

Dan 15. marca je obljubil cesar ustavo. Ljudstvo se je počasi pomirilo, a politika ni imela ni konca ni kraja. Nemško in madjarsko vprašanje je prodralo vedno silnejše na dan. Ob tih razmerah so se Slovani jeli umikati javnemu življenju. Zastave z napisom „Bürgerlichkeit aller Nationen!“, katero je nosil slovenski dijak po Grabnu in Kohlmarktu, niso Dunajčanje že na dan „burne peticije“ vzprejeli s

LISTEK.

Slovensko dijaštvu na Dunaji

1830.—1869. 1.

(Dalje.)

II. Leto 1848. Im prva „Slovenija“.
Vseučilišče Dunajsko je bilo na robu poloma. Časovna neprimernost njegovih naprav in uredov se je kazala vedno očitnejše. Dijaštvu in učiteljstvu, ta dva najvažnejša dela akademške celote, sta sposoznala, da treba pomesti z anakronističko „staro univerzo“.

Prišel je februarij l. 1848. Iz Pariza se je dvignil vihar, ki je pretresel celo Evropo. Stari so se razmišljali, mladina pa je šla — na delo! V osih dueh je izrekel poslej trezni starina dr. Adolf Fischhof ob vodnjaku deželne hiše Dunajske znamenito slovo: „Kdor danes nima poguma, idi v otročjo sebo!“ To so bile besede, dejanje je sledilo.

„Juridiško pravno društvo“ je sprožilo misel, da se pri otvorjenji deželnih stanov dan 18.

vanjem hoče dokazati, da želi cesar, naj magnatska zbornica odobri predloga o civilnem zakonu. V istem zmislu se tolmačijo tudi besede, katere je cesar rekel kakor smo že včera naznali, grofoma Gezi Szaparyju in Andreju Češkoniku. V magnatski zbornici se vrši razprava o civilnem zakonu dne 18. junija. Konservativci se sicer trudijo, da bi zbornica predloga tudi to pot zavrgla, a upanja je malo, da zmagojo. Če pa bi se proti vsemu pričakovanju to vendar zgodilo, hoče vlada predloga še pred poletnimi počitki v tretjič prinesi pred magnatsko zbornico.

Vnanje države.

Stambulov v opoziciji.

Navzic izjavi nove vlade, da neča kar nič premeniti doseganje unanje politike bolgarske in vso skrb obrati na notranje zadeve, je vendar Stambulov začel proti vladu hujskati iz unanje-političnih razlogov. Glede notranje politike molči, glede unanje politike pa pravi, da se hoče vladu približati Rusiji in je zato razvil v „Svobodi“ svoj unanje-politični, te-tele štiri točke obsezojoci program: 1. Zvezo s Turčijo je utrditi in zato skleniti z njo defenzivno in ofenzivno zvezo; 2. Okleniti se je trozvez in zlasti Angleške, kateri je največ na tem, da je Bolgarska samostojna država; 3. Z balkanskimi državami je negovati prijateljske razmere, z Rumunsko pa je skleniti defenzivno zvezo, kateri ima pristopiti tudi Turčija; 4. Skrbeti je za dobre razmere z velesilami in za priznanje kneza.

Rusija in Vatikan.

Posledice doseženega porazumjenja med Rusijo in Vatikanom se že kažejo. Pričakovati je važnih osebnih prememb v katoliški hijskrabi na Ruskem, ruska vlada pa je baje obljubila, da odsej ne bude zapirala katoliških samostanov izvzemši slučaj, da bi to bilo iz državnih ozirov neizogibno potrebno. Tudi v drugih ozirih bo ruska vlada postopala kar najbolj obzirno. Za sedaj je razveljavila prepoved, da ruski škofje brez vladnega dovoljenja ne smejo potovati v Rim.

Belgijski parlament.

Dne 12. junija, torej danes, je potekla doba, za katero je bila voljena polovica sedanjega parlamenta in zbornica bi morala danes v zmislu ustave nehati vsako delovanje. Vlada in večina pa se za to ustavno določbo ne meni. Ker vesta, da vseled premembe volilnega reda ne pride v zbornico nikdar več taka večina, kakeršno si želi, hočeta bitro še reči nekatere carinske predloge, s katerimi bi se premenilo vse gospodarsko življenje v deželi. Liberalci dolže vlado, da krši ustavo, a klerikali se za vse to ne menijo, ker so jim v mislih le koristi njihovih žepov.

Maroški sultan umrl.

Iz Tangerja se javlja, da je maroški sultan dne 7. t. m. na potu v Casablance umrl. Vojaki in ministri so baje njegovega sina Abdulaziza proklamirali za sultana. Po smrti takih eksotičnih vladarjev nastanejo navadno homatije. V Maroku bi bile posebno nevarne, ker se tu krijo interesi Francoske, Španske in Angleške.

Dopisi.

Iz Ribnica, 8. junija. (Otvorite v vodovoda.) „To je dan, ki nam ga je Gospod naredil“ tako je navdušeno vzliknil naš g. dekan, blagosloviljajoč novi vodovod. — In v istini, bil je to dan, kakeršnega ni še videla Ribnica. — Vsa stvar je sicer lokalnega pomena, a vendar zasluži, da se naznani tudi širšemu občinstvu. Zgodovina našega vodovoda je že precej stara in sega skoro do 1870. leta nazaj. Takrat so naši tržanje, katerim je presedala sicer bistra, a ne zelo ukusna in po-

posebnim veseljem, tako da jo je dotočnik kmalu umaknil.

Vendar so hoteli slovanski dijaki še poslej ustanoviti posebno četo v narodni straži in so si pripenjali za klobuk listke z napisom „Narodna straža — legija slovana“. Orožje so dobivali iz orožnice Dunajske. A nemško-madjarska propaganda je narastla kmalu tako, da je „slovana legija“ splaval po vodi.

V tem času se je porodila Dunajska „Slovenija“. Dne 29. marca 1848. se je zbral 44 Slovencev — mej temi polovica in več dijakov — v pisarni dr. Dolenca. Mej njimi je bil tudi znateni dr. Füster, ki se pa že tedaj ni prav dobro počutil v tej družbi. Udeleženci so takoj sklenili prošnjo do cesarja za združenje Slovenijo in takisto adreso do krajiških stanov, kateri se v onih časih niso kazali preveč nasprotne takim idejam. Dunajski Slovenci so s tem priznali krajiški deželni zbor z konitim organom osrednje slovenske pokrajine s pravom in nalogom povzdigniti svoj glas za vse slovenske zahteve, katere so bile osobito v tem slučaju za one burne čase skoraj prekroma: zavarovanje narodnosti, pomnoženje slovenskih osnovnih

leti časih zelo mastna Bistrica, začeli prevdarjati, ali ne bi bilo umestno, graditi vodovod in preskrbeti trg z mrežo, čisto in zdravo vodo. Kake tri kilometre od Ribnice proti Noviščiki — izvirajo pod goričevjem „mala Bukovica“ studenci, katerih zdrava voda napotila je vasi Sajevec in Jurjevec, da so si je napeljali v svoje vasi. Tudi Ribnicanje hoteli so isto in so res že položili lončene cevi od izvirov studenec „Bobodljivec“ in „Radlesavec“ do trga in po celem trgu. A stvar je bila napačno začeta in Ribnicanje so sicer imeli v zemlji zakopane cevi a nikake vode. — A vzlid temu nesrečnemu vsehu ni se pozabila vsa stvar. Pred dobrimi tremi leti začelo se je vodovodno vprašanje v Ribnici iz nova razmotrovati, celo prebivalstvo poprijelo se ga je z nenavadnim zanimanjem, voda dotičnih studenec dala se je kemično preiskati in po povoljnem vsehu začelo se je nabiranje prostovoljnih doneskov. Ne-pozabni nam župan Erhovnic in gospod sodnik Višnikar poprijela sta se z vso njima lastno energijo dela ter je nijino započeto delo prevzel po misli Erhovničevi sedanji gospod župan Josip Klun. Vodovod, ki je napravljen po načrtu deželnega inženjerja gosp. I. Vlad. Hraskega, vodi od navedenih studenec 3-4 kilometre do trga, kjer se potem, nasprotnico svojo „Bistrico“ križajoč, deli po trgu na razne panoge. Dela prevseli so nastopni podjetniki. Napravo branilnika (reservoarja) in ozidanje ter betoniranje studenec gospod Lončarič iz hradskega Primorja; kopanje vodovodne proge domačina gg. Pakiž in Pirker, — polaganje cevij, katere je ulila tvrdka R. Ph. Wagner na Dunaji, prevzel je gospod Albin Ahčin iz Ljubljane. Vodovod ima sredi trga glavni iztok z dvema, in še 12 manjših, po trgu razdeljenih izlivkov. Hidrantov, ki služijo za slučaj požara, je 12. Kolikor se je do sedaj zamoglo konstatirati, dajeta studenca na dan 1000 hektolitrov vode, reservoar napravljen je za 500 hektolitrov in amelo sme trditi vsak Ribnican, da ima na dan po hektoliter vode na razpolago. Stroški, ki izračajo prilično 24.000 gld., pokriti so s tem, da je slavni deželni zbor privolil 5000 gld., poljedelsko ministerstvo 2500 gld. — prostovoljni doneski znašajo okroglo 2000 gld. in posojilnica naša, kateri bodi na tem mestu posebna zahvala, darovala je do sedaj 750 gld., a katerim zneskom pa ni še prekorčila meje svoje radodarnosti, tako vsaj nam je zadržil včeraj slavnostni naš govornik. — Načelnik vodovodnemu odseku bil je naš gospod sodnik in deželni poslanec Frau Višnikar, ki je v družbi z našim gospodom županom Josipom Klunom ne samo tukaj pri nas, temveč še bolj uspešno deloval na drugih mestih tako, da se nam je posrečilo jedenkrat že skaženo delo. In ko je delo bilo končano, spravili so se Ribnicanje, ne ozirajoči se ne na „uradniško“ ne na „tržansko“ stranko v tem, da otvore svoj vodovod čim slovesnejše, ter da dajo trgu svojemu narodno veselico, katere ne pamti niti najstarejši Ribnican in bodisi tudi stari „purfel“. — Že večer pred praznikom pokali so topiči, na cesti proti kolodvoru sikele so rakete, ves trg bil je s cesarskimi in narodnimi zastavami okrašen, razsvetljen in tudi najmanjša bišica kazala je prazničen obraz. Zvečer ob 9. uri pripeljal nam je vsek vojaško godbo iz Ljubljane, ki je takoj začela svirati, ter po celem trgu hodeč, napravila podoknico gg. županu, dekanu

in sodniku. Okoli glavnega iztoka bil je slavnosten prostor za cerkveno blagoslovilje, pod lipu pa po starci slovenski šegi napravljeno plesišče z mizami okrog. Zjutraj, sicer ne preveč zgodno, zbudila nas je godba. Ljudstva je vrvelo v trg, pričakovat do-stantvenike, ki so bili vabljeni na današnjo slavnost. Gospod deželni predsednik baron Heim oprostil se je s službenimi opravki, a prišel je iz Ljubljane gospod deželni glavar Detela, katerega so sprejeli na kolodvoru občinski zastop, z g. županom na čelu. Pri vhodu iz kolodvora v trg postavljen je bil pri-sten Ribniški slavolok iz samih obodij in v svodu gori viselo je nebrojno „suhe robe“, žlic, kuhalnic, valjarjev itd. kot neovrljiv dokaz, da ima dolina naša dosti svojega blagostanja tej domači industriji zahvaliti. Po končanem cerkvenem opravilu blago-slovil je gospod dekan glavni iztok ter zbrano občinstvo primerno ogovoril, priporočuje Ribnicanom, naj skrbě za svoj vodovod zmiraj tako, kakor so se izkazali sedaj zanj požrtvovalnimi — in prosil go-spoda načelnika vodovodnega odseka, da naj izroči vodovod v splošno porabō, kar je ta storil z govorom, v katerem je pojasnil zgodovino vodovoda, troške itd. ter čašo s kristalno se blestečo vodo v roki držeč napisil trgu in njegovim prebivalcem. Opoludne bil je banket pri g. Arkotu, katerega se je udele-žilo nad 60 oseb. Govorilo in napisalo se je, izvestno je pa presenetil vsacega govor okrajnega komisarja g. dr. Praxmarerja, ki je v lepi, pravilni slovenščini napisival Ribnicanom. Po obedu bila je pod lipu ljudska veselica. Ljudij se je kar trlo, vse je bilo veselo. S tem je bil prav za prav oficijelni del slavnosti končan; zvečer uadaljevala se je slavnost v dvorani pri Arkotu. Gostov smo imeli mnogo iz Kočevja, iz Blok, iz Loškega potoka, največ iz Lašč. Le jedno še opomim! Kaj je gospoda c. kr. okrajnega glavarja napotilo, da ni prišel k tej slavnosti osebno, nego se dal zastopati, ne vem. Ljudje so si njegovo odsotnost različno tolmačili, nekateri so celo trdili, da ga zato ni bilo, ker Ribnicanom ni naklonjen. Boditi temu kakorkoli. Vodovod smo dogotovili tudi brez njegovega prijaznega lica in ne da bi ga bili imenovali častnim občanom.

Domace stvari.

— (Osobne vesti.) Naš slavni pesnik S. Gregorčič podal se je v koperi v Kamnik. — Generalni ravnatelj Kršček prišel je danes pregledavat tukajšnjo tobačno tvornico. — Začasni c. kr. okrajni živinozdravnik g. Anton Korošec v Kranji je imenovan definitivnim okrajnim živinozdravnikom istotam. — Naš rojak g. dr. Josip Unterlugauer iz Novega mesta, sanitetni svetnik pri deželnim vladu v Sarajevu, je dobil naslov vladnega svetnika.

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani so poslali uredništvo našega lista: Član Ljubljanskega „Sokola“ namestu vstopnine pri veselici Šišenske čitalnice na korist zgradbenemu fondu „Narodnega doma“ (po g. dr. J. Kušarju) 46 kron. — Gosp. Preatorni je nabolj 3 krone, katere so darovali gg. Ign. Čepon, Kristina Jomberger in Iv. Andrejovič, vsak po 1 krono. — Neimenovana rodoljubkinja 4 krone. — Gosp. Radoljaski (po gdčni. Drenikovi) 1 krona. Skupaj 54 kron. Žveli vrli darovalci in darovalke in njih nasledniki!

V onih dneh so jele pribajati deputacije vseh narodov na Dunaj iskat si „prav“, le Slovencev ni bilo. Zato je seatavil tajnik Dunajske „Slovenije“ imenom hrvatskih in čeških deputacij poziv do Slovencev, ki so ga podpisali člani deputacij, mej drugimi tudi Gaj, Vraniczany, Kukuljevič, Rieger, Trojan. V „Novicah“ pa so karali dne 12. aprila slovenski vseučiliščni obotavljajoče se rojake in sklepalni ta poziv z besedami Koseskega:

„Gani se, komur je mar zahvala prihodnjega vnuka!“

Uprav 13. aprila je bila dospela kranjska deputacija na Dunaj, da mej drugimi pozdravi „aulo“ in se ji zahvali za priboritev svobode. Z belo-modro-rudečo zastavo so prišli Kranjec v „aulo“, prijazno pozdravljeni z vseh strani. Dr. L. Neuwall je je pozdravil imenom vseučilišča, dr. J. Bleiweis pa je kot odbornik Ljubljanske modroslovske fakultete čital vznenošeno adreso tega zavoda in adreso mesta Ljubljanskega. Posledaj je odgovoril prisrčno sivo-lasi grof Colloredo, katerega so slovenski dijaki dvignili na ramena in ga nosili mej „slava“-klici po dvorau. Slovensko zastavo so odtlej branili v „auli“. (Dalje prih.)

— (Medičar — najden?) Bilo je početkom novembra lanskega leta, ko se je razširil po Ljubljani glas, da je izginil tukajšnji posestnik in fijakar Josip Juvan, po domače Medičar. Dne 6. novembra proti večeru odšel je bil z doma — kam, ni vedel nikdo povedati — in ni se vrnil več. Sorodniki njegovi iskali so ga povsod, ter razpisali nagrado 2000 gold. za onega, ki bi mu prišel na sled; tudi policija in orožniki so poizvedovali po njem, a vse zastonj. Danes dopoludne pa se je zopet raznesel po Ljubljani glas, da so pri Slapah, nedaleko od Vevč, kosec našli truplo izginolega Medičara. Danes okolo sedme ure zjutraj opazili so namreč kosec plavajoče truplo v Ljubljani; s kosami pritegnili so je na breg. Truplo je moralo že dolgo časa v vodi ležati, kajti obraz je bil od rib in drugih živalij zelo razjeden; ure, denarja itd. ni bilo najti pri njem. Kmalu se je zbralo dokaj ljudstva in nekatere osebe, ki so Medičarja pozvale, zatrjevale so, da je to truplo Medičarjevo ter da je po obleki in po brkih ga lahko spoznati. Tudi se je našla v telovnikovem žepu krtačica za brke, katero je Medičar baje vedno nosil neboj. Dogodek se je takoj sporočil tukajšnjemu okrajnemu glavarstvu ter državnemu pravdništvu; sodna komisija podala se je že opoludne na lice mesta, isto tako tudi Medičarjeva nečakinja. Sedaj, ko pišemo te vrstice, nam uspeh sodnega ogleda še ni znani.

— (Pevske vaje društva „Slavec“.) Odbor „Slavca“ nas prosi naznaniti vsem čl. gg. društvenim pevcom, da so vsled pomnoženega števila pevcev društvene pevske vaje do slavnostnih dnij (to je do dne 7. in 8. julija, katera dva dneva se bodo praznovala desetletnica), vsak ponedeljek in vsako sredo v telovadnici mestne sole na Cojzovi cesti.

— (Zadnji goldinarski bankovci) bodo skoro izginali iz prometa. Državna tiskarna na Dunaju je že pred dvema mesecema nehalo tiskati nove goldinarske bankovce. Njih število se je torej že izdatno zmanjšalo. Državne glavne blagajnice izplačujejo samo še s srebrnimi goldinarji in s kronami. Od dne 1. julija se bodo tudi uradniške plače v manjših zneskih izplačevala samo v srebru. Treba bodo torej omisliti si večje mošnjičke.

— (Pretep.) V nedeljo zvečer stepli so se bližu kolodvora Belgiji z domačimi vojaki. Jeden domačin je bil po obrazu težko ranjen in je obležal na ulici. Še le redar ga je našel in v droški prepeljal v vojaško bolnico.

— (Nova firma.) Deželno kot trgovsko sodišče v Ljubljani je upisalo firmo: Rozalija Podkrajšek za trgovino z drobnim blagom in subimi cvetkami v Ljubljani v register za posamečne firme.

— (Vreme.) Danes po noči je bil silen vihar, ki je proušročil mnogo škode po vrtovih in na sadnem drevju.

— (Poročil) se je v soboto dne 9. junija t. l. posestnik, trgovec in župan gospod Slavoj Beniger v Ilirske Bistrici z gospodično Marto Sartori. Čestitamo!

— (Iz Št. Petra na Notranjskem) se nam piše: Podružnica „Pivka“ sv. Cirila in Metoda napravi do 14. junija t. l. kegljanje na dobitke. Konec bode na dan sv. Cirila in Metoda.

— (Zeleno cepljenje vinske trte.) Poroča se nam iz Huma pri Ormoži: V tukajšnjih društvenih goricah vinorejskega društva za ormoški okraj vršilo se je 6. t. m. zeleno cepljenje vinske trte. Poučeval je to stroko g. Fran Matjašič, c. kr. komisar iz Ptuja. Zbral se je k temu cepljenju mnogo občinstva ter odrasli šolarji, da se priuče tega prepotrebnega dela. Po končanem cepljenju zahvalil se je veleposestnik in župan g. Martin Ivanuš v imenu občinstva ter g. Anton Porekar, tukajšnji nadučitelj, v imenu šolarjev g. komisarju, ki je v lepem domačem jeziku navzočim pokazal, kako trto „zeleno“ cepiti. Pogubonosna trtna uš se vedno bolj širi, zato je potrebno, da se ljudstvo pravočasno pomore pred to nesrečo. Nasadi vinorejskega društva dobro uspevajo, kar je gotovo velike važnosti, da ljudstvo sprevidi, kako si je pravočasno pomoći pred trtno ušjo.

— (Slovenske posojilnice.) Ljutomerška posojilnica je imela lani 302.230 gld. prometa, 2640 gld. čistega dobička in 19.606 gld. rezerve.

— Gorenje radgonaška posojilnica je lani izkazala 84.088 gld. prometa, 453 gld. čistega dobička in 1023 gld. rezerve.

— (Kresovi na čast sv. Cirilu in Metodu.) Zadojni „Mir“ pozivlje koroške Slovence, naj tudi letos dne 4. bodočega meseca v predvečer slovanskih blagovestnikov prizigajo kresove, kakor so to storili prejšnja leta. Ti kresovi naj bodo plamteče priče, da Slovenci še živé in da krepko ugovarjajo držnemu početju nasprotnikov.

— (Goriška moška podružnica sv. Cirila in Metoda) ima letni občni zbor v nedeljo dne 17. t. m. v prostorih Goriške čitalnice.

— (Izredni občni zbor pol. društva „Edinost“ v Trstu) se sklice na dan 24. t. m. Na zboru, ki je bil minuto nedeljo, se niso mogle rešiti vse točke dnevnega reda, ker se je razprava nepričakovano raztegnila. Zato se bode nadaljevala omenjeni dan v izrednem občuem zboru, v katerem pridejo na vrsto vse resolucije in predlogi, o katerih se ni moglo razpravljati v nedeljo. Predsednikom je bil izvoljen v rednem občnem zboru gosp. Mate Mandić. Odborniki so: gg. Iv. Balanč, A. Bogdanović, M. Cetič, Iv. Goriup, dr. Gustav Gregorin, Drag. Martelanc, Fr. Podgornik, Jos. Turk, Iv. Marija Vatovec. Namestniki: gg. Iv. Marija Bole, Št. Gjivič, M. Hervatin, Iv. Marija Klun, Ant. Miklavč, M. Poljšak, A. Sancin-Drečač, A. Trobec, A. Truden. Pregledovalca računov: gg. Iv. Prelog in J. Mikota.

— (Neverjetna zaslepljenost.) Kakor javlja organ Tržaških ireditovcev, namenljajo očetje dotednih otrok, ki se morajo umakniti iz Legine šole v Sv. Križu, uložiti rekurs proti nařabi namestništva. Če je to resnica, je pač žalosten dokaz, kako daleč je zaslepljenost že dotirala nekatere slovenske okolišane Tržaške, ki se hoteli uprati pravici v korist najhujšim sovražnikom ne samo slovenske narodnosti, nego tudi Avstrije. Take korupcije bi pač ne pričakovali na poštenih slovenskih tleh.

— (Veliki koncert združenih narodnih društev v Trstu) na korist družbe sv. Cirila in Metoda je izpal povsem sijajno v moralnem in tudi povoljno v gmotnem oziru.

— (Tržaško vojaštvo v Sežani.) Tudi letosne poletje se bodo premestili pešci Tržaške garnizije v Sežano. Trije batalijoni 87. pešpolka bodo od dne 21. t. m. do 10. julija, drugi batalijon 97. polka pa od dne 11. do 26. julija v Sežani. Ustanovilo se bodo tudi stacjsko poveljništvo.

— (Umrl je) minuto nedeljo nagloma v Zadru Stjepan Buzolič, slavni hrvatski pesnik, odločni branitelj hrvatskih svetinj v deželnem zboru dalmatinskom. Pokojnik je bil pravi pesnik po Božji milosti in kot tak zelo plodovit. Velike zasluge si je tudi pridobil s svojimi izvrstnimi prevodi italijanskih in drugih pesnikov del, kakor Ariosta, Leopardija, Danteja in dr., pa tudi kot pedagog, namreč kot ravnatelj moškega učiteljišča v Arbanasih pri Zadru je deloval tako uspešno za preporod in razvitek učiteljstva v Dalmaciji. Rodil se je l. 1830 v Obrovcu, šolal se na gimnaziji v Zadru, ki je bila tedaj skoro čisto italijanska, in ko je dovršil bogoslovne studije v Zmajevičevem semenišču, bil je posvečen v mašnika in postal l. 1863 župnik v Obrovcu. Bodil mu blag spomin!

— (Starčevičev dom v Zagrebu.) Do 26. t. m. se bodo slovensko položil temeljni kamen Starčevičevemu domu v Zagrebu, ki bodo narodni dom hrvatski. Ta dan se je določil zaradi tega, ker je pred tridesetimi leti du 26. t. m. dr. Ante Starčevič v svojem prvem govoru v hrvatskem saboru razvijal načela, ki so podlaga stranki prava.

— (Razpisane službe.) Na dvorazredni ljudski šoli v Mošnjah je izpraznjeno mesto nadučitelja z dohodki III. plač. razreda in prostim stanovanjem, eventuelno tudi mesto drugega učitelja z dohodki IV. plač. razreda. Na trorazrednici v Jesenicah je razpisano s koncem tekočega šolskega leta mesto tretjega učitelja z dohodki IV. plač. razreda. Učitelj oskrbuje tudi ekskurenpoouk na Planini, za kar dobi letno remuneracijo 200 gld. Prošnje za vse te službe je poslati okr. šolskemu svetu v Radovljici do dne 4. julija. — Pri okrajnem sodišču v Mariboru d. D. b. se vzprejme takoj nemščine in slovenščine popolnoma več pisar z mesečno plačo 30 gld. Prošnje istotam.

Slovenoi in Slovenke! ne zabitte
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Nova češka opera) V Praškem narodnem gledališču se je te dni pela z jako lepim uspehom jednodejanska opera „Stoja“. Libreto je napisal v stilu opere „Cavalleria rusticana“ O. Kučera, glasbo pa je zložil Richard Rozkošný. Deljanje se vrši v Hercegovini ob času zadnjega ustanka. Glasba je ognjevita in ima efektne dramatične momente. Občinstvo je poklicalo skladatelja osemkrat po končani operi.

* (Nov protistrup.) Ogerski zdravnik dr. Ivan Antal, asistent dr. Arpada Čakaca v Budimpešti, je baje iznašel protistrup cijankaliju, to je cobaltum nitricum. Poskušnje, ki so se narejale z živalmi, so imele sijajen uspeh.

* (Ženski primarij.) Gospica Roza Pavlovska, ki je na Pariškem vseučilišči pridobila doktorstvo medicine, jo bila imenovana primarijem francoske bolnice v Buenos Ayresu.

* (Najstarejši častnik sveta) živi na Ruskem v Saratovu. To je vpokojeni poročnik P. Nikolaj Andrejevič Savin, ki je baje star že 126 let. Krstni list ima namreč od 29. aprila l. 1768.

* (Cavalleria rusticana.) V Messini sprišli so se štirje bratrance, imenom Micale. Kmalu se je vnel mej njimi ljut boj na nože. V nekaterih minutah so bili trije borilci mrtvi, četrти pa je umrl, ko so ga nesli v bolnico. Trije borilci so bili oženjeni in ostavijo skupaj 14 nedoletnih otrok.

Knjizevnost.

— Nove slovenske muzikalije. Ravno kar so izšle „Slovenske narodne pesmi“, harmonizoval in za koncert priredil M. Hubad. Založila „Glasbena Matica“ v Ljubljani 1894. Cena: partitura s šestimi glasovi (soprani, alt, I., II. tenor, I., II. bas) stane 1 gld. 20 kr., posamezni glasovi vseh pesmi skupaj 10 kr. Dobiva se ali pri „Glasbeni Matici“ ali pri društvenem knjigotržcu g. A. Zagorjanu na Kongresnem trgu št. 7.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v št. 11. tole vsebino: Kaj ovira razvoj ljudskega šolstva. (Mar. Strnad).

— Naše ljudske šolstvo v letosnji proračunski razpravi. — Pedagoški razgled. (K zgodovini šolstva v Hrvatski in Slavoniji.) — Šolstvo na ameriški razstavi. (J. S.) — Društveni vestnik. — Dopisi in druge vesti. — Natačaji.

Brzojavke.

Celovec 12. junija. Mej postajama Počreče in Vrba ob Celovškem jezeru trčila sta dva tovorna vlaka drug ob drugega. Strojevodja Köstl je lahko ranjen. Osem vagonov je skočilo s tira. Proga je tako poškodovana, da ni moči po njej voziti.

Dunaj 12. junija. Cesar se je danes zjutraj vrnil iz Budimpešte. Novi ogerski minister na cesarjevem dvoru grof Andrassy nastopi jutri svoje mesto.

Dunaj 12. junija. V predmestju Fünfhaus je umrla ženica, v katere zapuščini se je našlo 26.752 riskontov. Ženica je znesla v loterijo vsega vkupe nad 20.000 gld.

Budimpešta 12. junija. Ministerski predsednik Wekerle je danes predstavil parlamentu novo vlado in čital deklaracijo, v kateri pravi, da je kronska naročila ministerstvu izjaviti, da soglaša povsem z vlado glede kodifikacije cerkvenopolitičnih predlogov. Ta izjava krone je uzrok, da je vlada odnehalo od zahteve, naj se pomnoži število članov magnatske zbornice. Zanaša se na preudarnost magnatske zbornice in upa, da se ne bo protivila cerkvenopolitičnim predlogom. Nevo ministerstvo stoji nepremakljivo na cerkvenopolitičnem programu prejšnje vlade. Posl. Justh je izjavil, da nasprotuje neodvisna stranka vsaki vladi, ki stoji na državnopravnem stališču iz l. 1867., da pa se cerkvenopolitičnim predlogom ne bo ustavljal. Apponyi in Eötvös sta izjavila, da ostanaeta njiju stranki na prejšnjem stališču.

Budimpešta 12. junija. Tekom razprave o vladnem programu zagovarjal je Wekerle dvorne kroge in grofa Kalnokyja, katerim so razni govorniki očitali, da se vtikajo v notranje zadeve ogerske, in je rekel, da je cesar z njegovo, Wekerlovo, vednostjo naročil grofu Khuenu, naj sestavi novo vlado. Vse strmi.

Sofija 12. junija. Stambulov je bil pri Koburžanu dve uri v avdijenci. Pred Koburžanovo palačo se je zbrajalo nad tisoč ljudij,

ki so klicali: Smrt Stambulovu! Policija je demonstrante razgnala.

Bruselj 12. januvarja. Liberalna stranka je uprizorila velikanski demonstrativni obhod po mestu in do gradu Laaken, kjer prebiva kralj. Množica je zahtevala, naj kralj odpusti klerikalno ministerstvo. Pričakuje se, da se še nocoj razpusti parlament.

Pri sklepu lista

se nam poroča, da se je komisija, obstoječa iz gospodov: sodni pristav dr. Travnar, zdravnik dr. Mahrl in avskultant Cernstein, vrnila ob polu 5. uru v Ljubljano. Konstatovalo se je, da najdeno truplo ni identično z izginolim Medičarjem. Medičarju manjkala sta dva zoba, danes najdeni mrtvec pa ima še vse zobe. Tudi je truplo neznanega najdenca mnogo večje, nego je bil Medičar. Mrtvec, ki je moral že delj časa v vodi ležati, je popolnem neznan.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je upravno neobhodno potrebno domače zdravili pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljeno trajno in uravnavalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštrem povzetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalogatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarjah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamovan z varnostno znako in podpisom. 3 (16-7)

Tujci:

11. junija.

Pri Slovu: Hankiss, Stern iz Budimpešta. — Šabec, Truden, Pollay iz Trsta. — Coglevina, Weiss iz Grada. — Globocnik iz Kranja. — Mayer z Dunaja. — Gestrin iz Rudolfovega. — Dereani iz Maribora. — Aljančič iz Dobrove.

Pri Mačeti: Natalie, Deutsch, Makesch, Kahn, Hartmann, Schwarz, Horowitz, Oresnig, Goldschmidt, Spitzer, Rosenberg z Dunaja. — Kalmann iz Toplic. — Leber iz Idrije. —

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moč krina v mm.
11. junija	7. zjutraj	732 6 mm.	16°0 C	sl. jzh. d. jas.	25°70 am.	
	2. popol.	729 4 mm.	21 4° C	sl. jzh. d. jas.		
	9. zvečer	727 1 mm.	16°0 C	sl. jzh. obl.	dežja.	

Srednja temperatura 17,8°, za 0,3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 12 junija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	15	
Avstrijska zlata renta	120	80	
Avstrijska kronksa renta 4%	97	95	
Ogerska zlata renta 4%	120	70	
Ogerska kronksa renta 4%	95	10	
Avstro-egerske bančne delnice	995	—	
Kreditne delnice	349	75	
London vista	125	05	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	30	
20 mark	12	26	
20 frankov	9	96 1/2	
Italijanski bankovci	44	80	
C. kr. cekini	5	90	

Dnē 11. junija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld. 25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	75	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi .	124	25	
Kreditne srečke po 100 gld.	195	75	
Ljubljanske srečke	24	30	
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	25	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	151	40	
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	299	—	
Papirnatи rubelj	1	34 1/2	

Pivovarna bratov Kosler-jev v Ljubljani

priporoča svoja

priznano izborna in najbolje uležana piva
ležak, marčna in izvozna piva, kakor tudi
piva v steklenicah

z zagotovilom točne in najsolidnejše postrežbe.

Tudi se tu dobē tropine, sladne cime, najboljša piča za živino.

Ceniki na zahtevanje zastonj in poštnine prosto.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

velavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajalni časi osnovani so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezero, Inomost, Breginj, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Budejovice, Plesen, Marijine varo, Eger, Karlovje varo, Francoske varo, Prago, Lipšic, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 7 min. zjutraj mesani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 41 min. dopoludne mesani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 12. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezero, Inomost, Breginj, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Budejovice, Plesen, Marijine varo, Eger, Francoske varo, Karlovje varo, Prago, Lipšic, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer mesani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipšic, Prago, Francoske varo, Karlovje varo, Eger, Marijine varo, Plesen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Pariz, Geneva, Curih, Brezna, Inomost, Zell na Jezero, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.

Ob 8. uri 6 min. zjutraj mesani vlak iz Novega mesta, Kočevje.

Ob 11. uri 27 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipšic, Prago, Francoske varo, Karlovje varo, Eger, Marijine varo, Plesen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Geneva, Curih, Brezna, Inomost, Zell na Jezero, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Ob 12. uri 40 min. popoldne mesani vlak iz Novega mesta, Kočevje.

Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak Dunaj, Ljubnega, Selthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiš.

Ob 8. uri 34 min. zvečer mesani vlak iz Novega mesta, Kočevje.

Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljak, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. " 05 " popoldne v Kamnik.

Ob 8. " 50 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. urti 56 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. " 15 " dopoludne " "

Ob 9. " 20 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. " 05 " popoldne v Kamnik.

Ob 8. " 50 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 6. urti 56 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. " 15 " dopoludne " "

Ob 9. " 20 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. " 05 " popoldne v Kamnik.

Ob 8. " 50 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. " 05 " popoldne v Kamnik.

Ob 8. " 50 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. " 05 " popoldne v Kamnik.

Ob 8. " 50 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. " 05 " popoldne v Kamnik.

Ob 8. " 50 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. " 05 " popoldne v Kamnik.

Ob 8. " 50 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 7. urti 23 min. zjutraj v Kamnik.